

PROP DE VOSALTRES

Avui, Jornada de les Migracions

Benvolguts diocesans:

Quan en la nostra societat es plantegen grans problemes, sorgeixen opinions i solucions per tot arreu. Sembla que tothom té dret a donar la seva versió, encara que no es tinguin prou coneixements tècnics sobre la matèria específica. És cert que davant de situacions socials complexes que esdevenen problemàtiques, la línia d'actuació no és senzilla ni ràpida. Els qui tenen la responsabilitat sobre aquestes qüestions han de cuidar que les seves paraules no agreugin el problema i que les decisions siguin encertades, ajustades al dret i amb clars beneficis per a un ampli nombre de ciutadans, tenint en compte, és clar, les opinions d'experts i els informes tècnics que ajuden a una solució justa.

Enmig dels grans problemes actuals, com la distribució de la riquesa, la fam, la pau entre les nacions, la violència de carrer o la domèstica, el canvi climàtic, l'educació o la sanitat universal, avui l'Església posa a la nostra consideració el de les migracions, celebrant la 106 JORNADA MUNDIAL DEL MIGRANT I DEL REFUGIAT per resar per aquesta dura realitat, per sensibilitzar les nostres comunitats de la problemàtica existencial de molts germans i perquè les paraules i les actituds de cadascun de nosaltres estiguin plenes de compassió i caritat.

Com podeu comprovar les migracions no són una preocupació recent i imprevista de l'Església: només a l'edat contemporània fa més de cent anys que ella ens recorda la importància de la mobilitat humana i les conseqüències tan negatives que s'abaten sobre moltes persones que abandonen les seves terres per circumstàncies diverses, obligades per la fam, per la cerca d'un futur digne per a la pròpia família o per qüestions polítiques. En aquest últim cas, la por o la venjança impedeixen que la convivència entre els grups humans d'un mateix país sigui una realitat estable. D'aquí neix la diferència de context entre migrant i refugiat però amb similars dificultats d'adaptació a terres diferents a les del seu origen.

Encara que no puguem resoldre algun d'aquests grans problemes no ens impedeix donar-ne l'opi-

nió, que ha d'ajustar-se sempre als ensenyaments de Jesucrist, i tractar d'humanitzar, tant com sigui possible, les relacions entre persones i grups socials. No proposem només solucions tècniques ni tenim els poders polítics i econòmics de les nacions o de les agrupacions internacionals però podem recordar als cristians la seva coherència de vida amb l'Evangelí i posar al centre la dignitat dels éssers humans i deixant tota la resta al seu benefici i al servei del bé comú.

Això és el que fa el papa Francesc en les seves crides universals: mostra l'amor de Déu a la humanitat i la salvació universal de Jesucrist tot buscant algunes concrecions davant dels problemes que diàriament viu el nostre món.

El missatge del papa Francesc per a aquesta Jornada es titula «**Com Jesucrist, obligats a fugir. Acollir, protegir, promoure i integrar els desplaçats interns**». El resum que en proposo és molt fàcil d'assimilar: és necessari conèixer per a comprendre; cal fer-se proïsme per a servir; per a reconciliar-se es requereix escoltar; per a créixer cal compartir; es necessita involucrar per a promoure; és indispensable col·laborar per a construir. I acaba amb una oració rememorant la fugida del Nen, amb Josep i Maria, a Egipte.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El papa Francesc signarà a Assís la seva tercera encíclica *Germans tots*

Ala tomba del sant que va copsar la germanor de totes les criatures de Déu i la va transformar en un cant per a tots els temps, sant Francesc d'Assís, està previst que el papa Francesc signi la seva tercera encíclica. Després de la *Lumen fidei* (2013) i *Laudato si'* (2015), aquesta vegada és la ciutat del Poverello on el papa Francesc signarà la tercera encíclica, *Germans tots*, sobre la fraternitat i l'amistat social. El títol de la qual s'inspira en els escrits de sant Francesc: «Parem atenció, germans tots, en el bon Pastor que, per salvar les seves ovelles, sofrí la passió de la creu» (Admonicions, 6, 1: FF 155).

El Papa el signarà la tarda del 3 d'octubre després d'arribar a Assís i haver celebrat la missa a la basílica inferior. Una celebració encara condicionada per la pandèmia. La prefectura de la casa pontifícia ha informat que el desig de Francesc és que la visita «es faci de manera privada, sense la participació dels fidels» a causa de «la situació sanitària». Tan bon punt acabi la celebració, el Papa tornarà al Vaticà.

El títol del darrer document fa referència a un valor central del magisteri de Francesc, que el vespre de la seva elecció, el 13 de març de 2013, es presenta al món amb la paraula «germans». Germans són els invisibles que abraça a Lampedusa,

els immigrants, en la seva primera sortida com a Papa.

CERCA DE VOSOTROS

Hoy, Jornada de Migraciones

Queridos diocesanos:

Cuando en nuestra sociedad se plantean grandes problemas, surgen opiniones y soluciones por doquier. Parece que todos tienen derecho a dar su versión aunque no se posean demasiados conocimientos técnicos sobre la materia que se comenta. Es cierto que ante situaciones sociales complejas que devienen en problemáticas, la línea de actuación no es sencilla ni rápida. Quienes tienen la responsabilidad sobre ciertas cuestiones deben cuidar que sus palabras no agraven el problema y que las decisiones sean acertadas ajustándose a derecho y con evidentes beneficios para un amplio número de ciudadanos. Por desdoblado se acompañan de expertos y con informes técnicos que ayuden a una solución justa.

Entre los grandes problemas como la distribución de la riqueza, el hambre, la paz entre las naciones, la violencia callejera o la doméstica, el cambio climático, la educación o la sanidad universal, hoy la Iglesia pone a nuestra consideración el asunto de las migraciones. Se celebra la 106 JORNADA MUNDIAL DEL MIGRANTE Y DEL REFUGIADO para rezar por esta dura realidad, para sensibilizar a nuestras comunidades de la problemática existencial de muchos hermanos y para que las palabras y las actitudes de cada uno de nosotros estén llenas de compasión y caridad.

Como podéis comprobar el asunto de las migraciones no es una preocupación reciente e imprevista. Sólo en la edad contemporánea hace más de cien años que la Iglesia nos recuerda la importancia de la movilidad humana y las consecuencias tan negativas que se ciernen sobre muchas personas que abandonan sus tierras por diversas circunstancias. Casi todas ellas obligadas por el hambre, por la búsqueda de un futuro digno para la propia familia o por cuestiones políticas. En este último caso, el miedo o la venganza impiden que la convivencia entre los grupos humanos de un mismo país sea una estable realidad. De ahí la diferencia de contexto entre migrante y refugiado pero de similar adaptación a tierras distintas a las de su origen.

El que no podamos resolver uno de esos grandes problemas no nos impide dar la opinión que debe ajustarse siempre a las enseñanzas de Jesucristo y tratar de humanizar lo más posible las relaciones entre personas y grupos sociales. No proponemos sólo soluciones técnicas ni tenemos los poderes políticos y económicos de las naciones o de las agrupaciones internacionales pero podemos recordar a los cristianos su coherencia de vida con el Evangelio y poner en el centro la dignidad de los seres humanos estando lo demás a su beneficio y al servicio del bien común.

Es lo que hace el papa Francisco en sus llamadas universales. Muestra el amor de Dios a la humanidad y la salvación universal de Jesucristo buscando algunas concreciones en los problemas que a diario vive nuestro mundo.

El mensaje del papa Francisco para esta Jornada se titula: «**Como Jesucristo, obligados a huir. Acoger, proteger, promover e integrar a los desplazados internos**». El resumen que propongo es muy fácil de asimilar: es necesario conocer para comprender; hay que hacerse prójimo para servir; para reconciliarse se requiere escuchar; para crecer hay que compartir; se necesita involucrar para promover; es indispensable colaborar para construir. Termina con una oración recordando la huida del Niño, con José y María, a Egipto.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

La Catedral acollirà la Jornada de l'Enviament el 7 d'octubre

El bisbe Salvador ha comunicat en una carta als mossens i religiosos de la nostra diòcesi que la celebració de l'Enviament serà el dia 7 d'octubre a les 19 hores a la Catedral de Lleida. També està previst que en el mateix acte es presenti el Pla Diocesà de Pastoral per al quadrienni proper. Aquesta celebració es farà atenent les mesures de seguretat disposades per les autoritats. Aquest nou pla es va donar a conèixer a la reunió d'arxiprestos del passat 2 de setembre en la qual es van establir les accions que es duran a terme cada any a partir de les 400 propostes aportades per part de les comunitats de la diòcesi.

Per altra banda, els dies 23 i 24 de setembre estaven previstes les jornades de formació del clergat a l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església. El tema central va ser la parròquia i la seva renovació. També estava prevista una ponència sobre la catequesi.

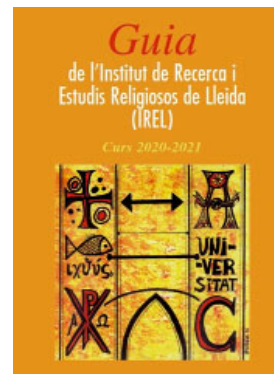

La reunió d'arxiprestos va tenir lloc a la Casa de l'Església

En la mateixa carta, el bisbe Salvador anima a les parròquies a formar col·laboradors en noves tecnologies. També recorda la resolució dels 28 d'agost del Departament de Salut sobre les mesures especials en matèria de salut pública i anima als rectors a complir les mesures de cada localitat.

Inscripcions obertes per a la formació dels Animadors de Comunitat

El Departament de Pastoral Aplicada comunica que està obert el període d'inscripció al programa de formació d'Animadors de Comunitat que s'impartirà els dissabtes al matí. La durada són dos cursos. Les condicions per poder cursar la formació és haver acabat els cursos d'agent de pastoral, batxillerat o màster en ciències religioses i ser presentat per una comunitat parroquial o moviment cristià.

El calendari específic i el professorat així com altres informacions es poden consultar a les pàgines 39 i 40 de la Guia de l'IREL. Per un altre costat, també els dissabtes i a l'IREL s'imparteixen els cursos de Formació Permanent dels Animadors de Comunitat.

Per a qualsevol dubte, els interessats poden contactar amb Mn. Xavier Navarro (tel. 600 770 456) i Montse Sánchez (tel. 616 883 152).

Nou horari de les oficines de la Cúria

Les oficines de la Cúria tenen nou horari des d'aquest mes de setembre i tancarà els dissabtes i els diumenges. L'horari d'atenció al públic serà de dilluns a divendres de 9 a 14

hores i de 16.30 a 19.30 hores. Està previst que per als mesos de juliol i d'agost l'horari també pugui variar, del qual ja us tindrem informats més endavant.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Només aquell que mira amb el cor hi veu bé, perquè sap "veure-hi en profunditat": a la persona més enllà dels seus errors, al germà més enllà de les seves fragilitats, l'esperança enmig de les dificultats; veu a Déu en tot» (28 de juny).

@Pontifex: «Si estàs buscant un sentit a la vida i, com que no el trobes, l'estàs malgastant amb "sucedanis d'amor" com les riqueses, la carrera, el plaer o les dependències, deixa que Jesús et miri i descobriràs que sempre has estat estimat» (28 de juny).

@Pontifex: «Jesús diu als seus deixebles: "Qui no pren la creu i em segueix no és digne de mi" (Mt 10, 38). No hi ha amor veritable sense creu, és a dir, sense pagar un preu personal. Portada amb Jesús, la creu no fa por, perquè Ell sempre està al nostre costat per recolzar-nos» (28 de juny).

@Pontifex: «El mal mai no ens dona pau; primer causa frenesí i després deixa amargura. La veu de Déu, en canvi, mai no promet alegria a un preu baix: ens convida a anar més enllà del nostre jo per trobar el veritable bé, la pau» (2 de juliol).

VIDES DE SANTS (VIII)

Mare de Déu de la Mercè

La Mare de Déu de la Mercè o Mare de Déu de la Misericòrdia és una de les diverses advocacions de la Mare de Déu. Mercè és un nom que prové de l'arrel llatina *merx*, i que significa «recompensa». És la patrona de la ciutat comtal des del 1687, arran d'una votació que realitzà el Consell de Cent en sotmetre-s'hi per demanar l'alliberament de la plaga de llagostes que patia la urbs des de feia temps. En motiu de l'Exposició Universal de Barcelona (1888) fou coronada canònicament. En nomenar el Consell de Cent a la Mare de Déu patrona de la ciutat, generà un petit conflicte, atès que, santa Eulàlia n'era la patrona des de feia molt de temps. Es va acordar que l'antiga i la nova patrona compartissin protagonisme com a copatrones. Segons la llegenda, per la Mercè sempre acostuma a ploure, perquè santa Eulàlia plora d'aflicció en sentir-se eclipsada o segons d'altres, desitja espatllar la festa de la seva rival. Per a alguns, santa Eulàlia és la patrona de la ciutat i la Mercè de la diòcesi.

La tradició glossa que la Mare de Déu de la Mercè abillada de blanc i acompanyada d'àngels i de sants, va manifestar-se de manera simultània la nit de l'1 d'agost del 1218 a sant Pere Nolasc, un jove mercader de teles, sant Ramon de Penyafort, un frare dominicà, i al rei Jaume el Conqueridor per instar-los a la fundació d'una orde per a la redempció de captius cristians que es trobaven en mans dels musulmans. Aquesta orde rebé el nom d'Orde de la Mercè, i els membres que en formen part són coneguts popularment com a *mercedaris*. L'advocació a la marededéu existeix des del 1230.

El culte a la marededéu va difondre's durant l'edat mitjana pel Mediterrani i, sobretot, en els segles que van del XVI al XVIII arran de l'evangelització que van portar a terme els frares mercedaris per les terres hispàniques i americanes, llocs on van crear abundants convents de l'orde que van fer de la Mercè, una de les marededéus més conegudes per tothom. El papa Innocenci XII el 1696 fixà la seva festivitat cada 24 de setembre.

Mediterrani i, sobretot, en els segles que van del XVI al XVIII arran de l'evangelització que van portar a terme els frares mercedaris per les terres hispàniques i americanes, llocs on van crear abundants convents de l'orde que van fer de la Mercè, una de les marededéus més conegudes per tothom. El papa Innocenci XII el 1696 fixà la seva festivitat cada 24 de setembre.

REFLEXIONS

El transhumanisme: Una nova utopia? (III)

Encara que pugui semblar una paradoxa, som més a prop del transhumanisme del que pensem. Els ideòlegs més optimistes afirmen que, en la segona dècada del segle XXI, ja serem plenament transhumans.

Hi ha, segons ells, alguns indicis que permeten justificar aquesta afirmació. En els darrers temps, la ciència ha permès augmentar lleugerament la nostra esperança de vida. En aquesta àrea del planeta que s'ha anomenat el Primer Món, la longevitat s'ha dilatat significativament i no solament això, sinó que la qualitat de vida de les persones grans ha millorat extraordinàriament.

Vivim més anys i amb més qualitat d'existència. Disposem de medicaments eficaços per fer front a nombroses patologies, de pròtesis per reparar els genolls, els braços, les cames, les artèries, les venes, les vàlvules del nostre cor, les nostres dents i ossos. Podem implementar una mà biònica, un cor o, fins i tot, un rostre nou. Hem creat pròtesis, com les lentilles de contacte, per lluitar contra les nostres imperfeccions físiques.

Des d'aquest punt de mira, el transhumanisme irromp com la simple continuació d'un moviment antic, com la persecució d'un somni: el de curar les nostres deficiències. La invenció de les ulleres, per exemple, ja anava en aquesta direcció. ¿Per què ens hauríem de felicitar per la invenció de les ulleres i refusar la cirurgia ocular que permet suprimir la miopia? ¿Per què s'hauria de rebutjar una tecnologia que permet tornar la vista als cecs? ¿Qui refusarà una pròtesi de genoll quan l'artrosi des-trueix l'autonomia funcional?

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

La Delegació de Joves comença les activitats amb una missa

La Delegació de Pastoral de Joves del Bisbat de Lleida ha fet públic el seu calendari per al curs 2020/2021.

Està previst que les activitats comencin el 28 de setembre, Dia de Francesc Castelló, amb una missa a la parròquia de Sant Pere a les 19 h. Continuaran amb un cinefòrum el 16 d'octubre a l'Acadèmia Mariana. El 7 de novembre s'ha programat una nova edició d'«Impliquem-nos» i el 27 de novembre un nou cinefòrum a l'Acadèmia Mariana. Del 5 al 8 de desembre es farà un recés d'Advent a Poblet i el 18 de desembre la Vetlla de Nadal a la parròquia de Sant Pau. Per altra banda, el 14 de gener, l'IREL acollirà la conferència «Ciència i interioritat», l'11 de març la sessió «La intimitat ens va fer moderns», i el 8 d'abril la conferència «La interioritat, lloc de trobada amb Déu». La trobada Fi de

El bisbe Salvador va assistir al final de curs de la Delegació de Joves

Curs es farà el 14 de maig a l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església. Hi esteu tots convidats.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jb 1,6-22 / Sl 16 / Lc 9,46-50]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII). **Lleida:** ■ Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Dimarts [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jo 1,47-51]. Sants Arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les

telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe.

30. □ Dimecres [Jb 9,1-12.14-16 / Sl 87 / Lc 9,57-62]. Sant Jeroni, prev. i dr. de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, bibliotes i traductors; santa Sofia, viuda.

OCTUBRE

1. □ Dijous [Jb 19,21-27a / Sl 26 / Lc 10,1-12]. Santa Teresa de l'Infant

Jesús (1873-1897), verge carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530) bisbe de Reims.

2. □ Divendres [Jb 38,1.12-21; 39,33-35 / Sl 138 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda. **Lleida:** Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946); sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ Dissabte [Jb 42,1-3.5-6.12-16 / Sl 118 / Lc 10,17-24]. Sant Fran-

cesc de Borja (Gandia, 1510 - Roma, 1572), prev. jesuïta; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria Josepa Roselló, fund.

4. ■ Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 5,1-7 / Sl 79 / Fl 4,6-9 / Mt 21,33-43]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

Diurnenge XXVI de durant l'any (A)

COMENTARI

Les aparences ens enganyen

Moltes vegades a la vida posem etiquetes a les persones: aquesta és bona, aquesta és sincera, aquesta no és de fiar... però no pensem ni que sovint ens equivoquem ni que les persones també poden canviar. L'evangeli ens presenta el cas de dos fills. Segons el que diuen el primer és el dolent: *No hi vull anar respon al pare quan aquest li diu: Fill meu, vés a treballar a la vinya avui.* Però, el que en realitat fa és: *Després se'n penedí i hi anà.* El cas contrari és el del segon fill que diu: *Hi vaig de seguida, pare, però no hi anà.* Tots entenem que el qui fa la voluntat del pare és el qui realment va a la vinya. Hem de reconèixer que sovint en un primer moment podem ser rebels a la Paraula de Déu però això no treu que després puguem repensar-nos i fer llavors la voluntat del Pare. Per això hem de ser molt cautes en els nostres judicis. I Jesús passa de la paràbola als fets: *Els publicans i les dones de mala vida van creure en la predicació de Joan Baptista mentre els grans sacerdots i els notables del poble ni després de veure la conversió dels pecadors no es van penedir ni el van creure.* Són els que diuen: «Sí» o «Senyor, Senyor», però després no fan la voluntat del Senyor. El que val són els fets no les paraules que poden ser hipòcrites si no responen als fets.

És això també el que afirma la primera lectura: *Si el just deixa de obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida.* El que compta, ara i aquí, són les obres, no les paraules ni el que hàgim fet en altres moments de la vida. Déu no posa etiquetes. Pau demana: *No feu res per rivalitat ni per vanagloria, mireu els altres amb humilitat, considerant-los superiors a vosaltres mateixos.* Per tant, mai no tenim cap dret a pensar que els altres són pitjors, que són més pecadors que nosaltres; hem de creure que són superiors en tot. I fins i tot els «pecadors» poden ser-nos un model, una crida a convertir-nos com ells.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 18,25-28)

El Senyor diu: «Vosaltres penseu: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar, i no la meva, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, / instruiu-me, perquè vós sou el Déu que em salveu; / i cada moment espero en vós. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / No us recordeu dels pecats que he comès de jove, / compadiu-vos de mi, / vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,1-11)

Germans, per tot el que trobeu en Crist de fortalesa d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entranyable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanagloria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guï pels propis interessos, sinó que miri pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist: ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes, i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 21,28-32)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Què us en sembla? Un home que tenia dos fills va dir al primer: "Fill meu, vés a treballar a la vinya, avui." Ell respongué: "No hi vull anar." Però després se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: "Hi vaig de seguida, pare." Però no hi anà. Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?» Li responen: «El primer.» Jesús els diu: «Us dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us en penediu ni voleu creure'l.»

▶ Lectura del profeta Ezequiel (Ez 18,25-28)

Esto dice el Señor: «Insistís: "No es justo el proceder del Señor". Escuchad, casa de Israel: ¿Es injusto mi proceder? ¿No es más bien vuestro proceder el que es injusto? Cuando el inocente se aparta de su inocencia, comete la maldad y muere, muere por maldad que cometió. Y cuando el malvado se convierte de la maldad que hizo y practica el derecho y la justicia, él salva su propia vida. Si recapacita y se convierte de los delitos cometidos, ciertamente vivirá y no morirá.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Recuerda, Señor, tu ternura.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador, / y todo el día te estoy esperando. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / no te acuerdes de los pecados / ni de las maldades de mi juventud; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,1-11)

Hermanos:

Si queréis darme el consuelo de Cristo y aliviarme con vuestro amor, si nos une el mismo Espíritu y tenéis entrañas compasivas, dadme esta gran alegría: manteneos unánimes y concordados con un mismo amor y un mismo sentir. No obréis por rivalidad ni por ostentación, considerando por la humildad a los demás superiores a vosotros. No os encerréis en vuestros intereses, sino buscad todo el interés de los demás. Tened entre vosotros los sentimientos propios de Cristo Jesús. El cual, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 21,28-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «¿Qué os parece? Un hombre tenía dos hijos. Se acercó al primero y le dijo: "Hijo, ve hoy a trabajar en la viña". Él le contestó: "No quiero". Pero después se arrepintió y fue. Se acercó al segundo y le dijo lo mismo. Él le contestó: "Voy, Señor". Pero no fue. ¿Quién de los dos cumplió la voluntad de su padre?» Contestaron: «El primero.» Jesús le dijo: «En verdad os digo que los publicanos y las prostitutas van por delante de vosotros en el reino de Dios. Porque vino Juan a vosotros enseñándoos el camino de la justicia y no le creísteis; en cambio, los publicanos y prostitutas le creyeron. Y, aun después de ver esto, vosotros no os arrepentisteis ni le creísteis.»